

зерновых культур, начиная от их срезания и заканчивая обмолотом и очищением зерна, с использованием специальной техники стало выполнять гораздо проще. Высокую конкурентоспособность зерноуборочных комбайнов John Deere определило применение новейших технологий и последних разработок в области машиностроения и конструирования.

Серия S представляет собой аксиально-роторную систему молотбы и сепарации с максимальной производительностью и подходит для уборки влажных хлебов. Данная серия имеет новый высокопроизводительный ротор Variable Stream, сконструированный специально для высокоурожайных культур и условий. Более крупный и остроконечный передний конус значительно повышает пропускную способность, увеличивая площадь обработки. Вместе с конусной задней частью ротора это повышает качество соломы. А за счет снижения нагрузки на ротор и потребления мощности обеспечивается также экономия топлива. За счет дополнительного пространства вокруг ротора обеспечивается более мягкий обмолот, идеально подходящий для условий высокоурожайных культур. Используемая в комбайнах серии S подача культуры в три потока обеспечивает более плавную и равномерную подачу материала, особенно в условиях высокой влажности, высокоурожайных культур и зеленой массы. Система очистки серии S идеально соответствует исключительной пропускной способности зон обмолота и сепарации новых комбайнов серии S. Новый решетный стан оборудован большим цельным верхним решетом и более крупным нижним решетом. Эта расширенная конструкция гораздо упрощает настройку комбайна для производительной работы. Объем недомолота также снижен.

Следует сказать, что комбайны серии S работают дольше без выгрузки и быстрее производят выгрузку зерна. Большой складной бункер для зерна объемом 14,1 тыс. литров с гидравлическим приводом имеет необходимую емкость для уборки высокоурожайных культур. Наполнение прицепа происходит всего за несколько секунд: при скорости выгрузки 135 л/с для освобождения полного бункера требуется всего 105 секунд.

Удобный интерфейс и эргономичность кабины позволяют оператору легко выполнять имеющийся объем работ, а рабочее место отличается повышенным комфортом. Эргономичные органы управления логично расположены и просты в управлении. Мягкие переключатели позволяют с большей, чем когда-либо, легкостью выполнять точную настройку комбайна. Обзор также отличный. Тонированное небьющееся безосколочное стекло со всех сторон кабины обеспечивает хороший передний и боковой обзор из машины. Встроенная функция подключения видеокамеры на дисплее GreenStar 3 дает возможность прекрасно видеть заднюю часть комбайна, зерновой бункер или разгрузочный шнек при установке там видеокамеры.

Таким образом, все скрытые под внешним лоском машин новой серии S комплектующие и системы сконструированы таким образом, чтобы обеспечить максимальную по продолжительности безотказную работу и производительность.

Список использованной литературы

1. Режим доступа: <http://promplace.ru/kombajn-john-deere-569.htm#ixzz3aguvQ6bE>. – Дата доступа: 14.05.2015
2. Режим доступа: <http://promplace.ru/kombajn-john-deere-569.htm#ixzz3agv7eOeJ>. – Дата доступа: 14.05.2015
3. Режим доступа: <http://promplace.ru/kombajn-john-deere-569.htm#ixzz3agvdUzSU>. – Дата доступа: 14.05.2015
4. Режим доступа: <http://eknigi.org/tehnika/183180-katalog-john-deere-kombayny-novoy-serii-s.html>. – Дата доступа: 15.05.2015

УДК 745(476)

БЕЛАРУСКІ НАРОДНЫ АРНАМЕНТ

*С.М. Мацкевіч – студэнтка 1 курса БДАТУ
Навуковы кіраўнік – ст. выкладчык І.С. Фокіна*

З далёкіх часоў у беларускім народным арнаменце захаваліся разнастайныя выявы і ўзоры. Найбольш пашыранымі былі сімвалы сонца і зямлі. У свядомасці беларусаў яны былі непарыўна звязана з іншымі прыроднымі з’явамі. Праз гэтую сувязь раскрываюцца адносіны паміж паветрам, сонцам, дажджом, грамам і маланкаю. Узоры традыцыйнага беларускага арнаменту збераглі старажытную сімволіку, дзе галоўным элементам выступае свяціла.

Традыцыйна гэты ўзор сонца вышываўся ў выглядзе ромба з прамянямі: тэхнічна было немагчыма выткаць або вышыць кола. Сімвал азначаў святло, што разыходзіцца на ўсе чатыры бакі свету. А зямлю сімвалізаваў ромб з прамянямі, скіраванымі ўнутр фігуры.

У спалучэнні з іншымі ўзорамі беларускай народнай вышыўкі ромб утрымліваў у сабе тую інфармацыю, якую хацела данесці ў космас жанчына. Існуе меркаванне, што адыходзячыя ад ромба промні сімвалізуюць яднанне Зямлі і Сонца.

Часам у цэнтры ромба размяшчаецца крыжык ці маленькі ромб. У першым выпадку сімвал азначаў мары вышывальшчыцы пра сваё будучае жыццё, яе надзеі і спадзяванні на дапамогу Сонца. Квадрацік або ромб у цэнтры □ надзеі на добры ўраджай.

Якаў Ленсу ў сваім артыкуле «Гісторыя мастацтва» піша: «Свая сістэма сімвалаў, звязаных з космасам, склалася ў беларускім народным

арнаменце, які ўжываўся ў ткацтве і вышыўцы. Гэта – сімвалы зямлі, сонца, месяца, а таксама матыў яднання зямлі і сонца.

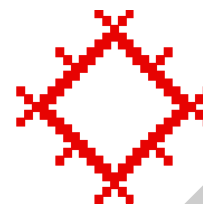
Асноўны колер беларускай народнай вышыўкі – чырвоны, колер Сонца, агню і цеплыні. Белае палатно ўяўляе сабой дзённае святло і адначасова з’яўляецца сімвалам чысціні. А спалучэнне белага і чырвонага паўстала як сімвал жыцця, шчасця і надзеі на лепшае будучае. Разам з тым чырвоны – гэта колер абярэгу ад злых сіл.

Часта арнамент быў своеасаблівай малітвай аб ніспасланні поспеху, вылячэнні хворага, дараванні дзяцей, паспяховым вяртанні з доўгага падарожжа.

Народнае мастацтвае ткацтва – адзін з найбольш папулярных і пашыраных відаў народнага мастацтва. Між тым яно яшчэ слаба вывучана. Мы звыкла ацэньваем тканыя рэчы з пазіцыі прыгажосці, адмысловасці арнаментыкі, гармоніі каларыту. Але народнае ткацтва – яшчэ і бяздонная крыніца культурна-гістарычных звестак. Што ні ўзор – то сімвал. Сімвалы ўраджаю: Спарыш, Рай, Багач. Яны вучаць любіць Маці-Зямлю, працу, дабівацца добрага ўраджаю. Сімвалы святаў: Купала, Каляда, Масленіца, Вялікдзень. Тут – радасць, веселасць, гонар за вынікі сялянскай працы. Сімвалы памяці: Дзяды, Радаўніца, любоў і павага да продкаў. Усё, што захавана ў народным ткацтве, не пералічыць, але кожны ўзор сімвалізуе дабро, праўду, прыгажосць, любоў, гонар за чалавека і яго працу, кожны ўзор мае сваё прызначэнне і сваю назву.

Узоры тканых і вышываных вырабаў – зашыфраваны аповяд пра жыццё народа, прыроду, людзей. «Я няграматная, – казала М.Хведаровіч з Верхнядзвінска, – не ўмею ні чытаць, ні пісаць. Уся мая навука, мая граматына – ва ўзорах маіх поспілак ды ручнікоў. Там, як у добрай кніжцы, як у якім-небудзь кіно можна дазнацца пра жыццё і людзей, і жывёлы, пра сонейка і зоркі, пра хваробу і пра здароўе, пра дзявочую долю і нядолю, пра ўсё, што ёсць у жыцці».

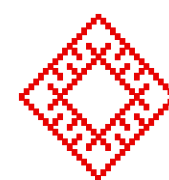
Адна жанчына-сялянка тлумачыла таямнічасць і цудадзейнасць абуджэння прыроды пасля зімовага сну. Яна стварыла ўзор сонца ў выглядзе ромба з адросткамі-прамянямі (мал. 1). Зямлю яна зашыфравала гэтакім жа ромбам, але з прамянямі ўнутр (мал. 2). Укампанаваўшы сімвал сонца ў сімвал зямлі, майстрыха вобразна паказала, як спалучэнне жыццёвых сіл сонца і зямлі абудзіла прыроду, наступіла вясна (мал. 3).

1. Узор Сонца

2. Узор зямлі

3. Узор абуджэння прыроды вясною

Старажытная язычніцкая культура ў многім таямнічая і незразумелая для нас. Амаль усё забылася, сёння сэнс многіх з’яў і сімвалаў нам неведомы. Але яны захаваліся ў нашым жыцці: у абрадах, звычаях, сімвалах, матывах; мы і самі часам не падазраваем пра гэта.

Сёння мы ведаем, што культура славянскіх плямёнаў, якія жылі на тэрыторыі сучаснай Беларусі, была досыць высокай. Нашы далёкія продкі стварылі багатую міфалогію, якая адлюстроўвае іх светапогляд і па сваім узроўні можа быць супастаўлена з міфалогіяй найстаражытнейшых сусветных цывілізацый.

УДК 94(575.4)

ДОСТОПРИМЕЧАТЕЛЬНОСТИ ДАШОГУЗА

*Тангрибердиев Икрам – студент 1 курса БГАТУ
Научный руководитель – ст. преподаватель И.М.Дятко*

Дашогуз – город на северо-востоке Туркменистана, столица Дашогузского ваялата.

Дашогуз – современный развитый город.

Почти в 100 км от Дашогуза на территории одноименного ваялата находится один из самых замечательных исторических памятников современного Туркменистана – древнее городище Куня-Ургенч. Сегодня это историко-культурный заповедник раскинувшийся на площади более 640 га.

Имя этого города, ныне покоящегося в руинах, когда-то было одним из самых значимых в истории всей Центральной Азии. В конце X века, тогда еще называвшийся Гурганджем, город был столицей огромной империи Хорезмшахов, простиравшей свои владения по всей дельте Амударьи, как на севере Туркмении, так и на западе Узбекистана.

Благодаря своему выгодному географическому положению на перекрестке караванных маршрутов Великого Шелкового Пути город развивался